

tinglysningsloven og retsplejeloven ikke måtte være dækkende, er forslagsstillerne villige til at støtte et forslag om de nødvendige ændringer.

1-24-27. Haver nogen taget anden i Fællig med sig, og haver ej Tinglyst hvad hand indførte i Fællig, og vorder enten af dem, som i Fællig ere, dømt til at lide Nam, eller Indførsel, da maa der skee Nam og Indførsel i alt hvis der i Fællig findis, og maa den, som Dom overgangen er, ikke lyse alt sit Gods til den anden, og gjøre sig selv fattig, uden det var gjort til Tinge, før end hand til Tinge blev søgt.

Bemærkninger:

Stig Iuul anfører, at artiklen formentlig er uanvendelig (bortfaldet), jf. Munch-Petersen III, 2. udgave, 1923 f., s. 47.

Forslagsstillerne finder ikke, der er grund til at opretholde en »formentlig uanvendelig« bestemmelse. Såfremt Stig Iuul, Munch-Petersen og Retsinformation mod forventning skulle tage fejl, må der foretages de nødvendige ændringer i senere lovgivning.

1-24-28. Findis den, som Nams og Indførsels Dom overgangen er, at have sit Gods og Formue i et andet Herret, Birk, eller Kiøbstæd, og hand ej haver i det Herret, Birck, eller Kiøbstæd, som Dommen falden er, at fyldistgiøre Dommen og Sagsøgeren med, da skal Fogden der sammestæds i lige Maade være forpligtet at gjøre Exsecution, ligesom Sagen sammestæds forfuld var, naar hand med den Dom, som til den Skyldigis Værneting udstæt er, besøgis.

Bemærkninger:

Stig Iuul henviser til retsplejelovens § 481.

Se forslagsstillerens bemærkninger til artikel 1-2-8.

1-24-29. Ophævet ved straffeloven af 10. februar 1866, § 308.

1-24-30. Sagsøgeren kand og lade sig indføre i det, som den Skyldige arvet haver, om end skjønt een anden dermed forleent er, og det i Hænde haver: Saa og i det, som den Skyldige haver Anpart udj, hvad heller samme hans Anpart vidis, eller ikke, dog alleene saa vit, som den Skyldige dertil er berettiget; Og saa snart Sagsøgeren kand faa at vide hvorudj den Skyldigis Anpart bestaar, skal hand være forpligtet i den at lade sig indføre, med mindre hand vil have Ska-

de for Hiemgiæld, om hand det forsømmer, og lader andre derudi giøre Indførsel, for hvilke hand ellers var prioriteret.

Bemærkninger:

Stig Iuul har markeret artiklen som gældende og henviser til UfR 1942, s. 381.

Da bestemmelsen ikke er med i Retsinformation, og da indholdet synes at svare til senere lovgivning, finder forslagsstillerne at bestemmelsen kan ophæves.

1-24-31. Ingen kand i det, som den Skyldige endnu først arve skal, lade sig indføre.

Bemærkninger:

Stig Iuul henviser til retsplejelovens § 511, stk. 1.

Se forslagsstillerens bemærkninger til artikel 1-2-8.

1-24-32. Befinder Sagsøgeren sig brøsthouden med Løsøris Vurdering, da maa hand kræve andre Vurderingsmænd derpaa til anden Vurdering været have; Og hvis hand med ingen af denem kand, eller vil, nøjis, da maa hand paa Skyldenerens Skade og Fordeel ved offentlig Auction selge det udvurderede Gods; Kand hand saa ej deraf bekomme fyldist, da bør af Skyldenerens Boe videre Udlæg at skee; End bliver der til overs, da kommer det Skyldeneren til gode.

Bemærkninger:

Stig Iuul henviser til retsplejelovens § 534.

Se forslagsstillerens bemærkninger til artikel 1-2-8.

1-24-33. Søgis nogens Boe med Nam, eller Indførsel, og Sagsøgeren af den Skyldigis Gods ej kand blive betalt, da haver Sagsøgeren Magt til at lade hannem sette i Forvaring, indtil hand betaler, eller stiller nøjagtig Forsikkring for Gielden.

Bemærkninger:

Stig Iuul anfører, at artiklen er bortfaldet ved konkursloven, lov nr. 51 af 25. marts 1872, § 162.

Forslagsstillerne er enige i, at artiklen blev overflødig pga. formuleringen »Gjældsfaengsel ... kan for Fremtiden ikke paalægges. Nogen